

kuusda sanud, et ta monni on siit maast ðu
rajoooksnud, wera ma sees parremat
põlwe otsimia. Wahhest monni neist sai par-
temad motted ja tulli tagasi, fui ta isse
wågga hästi öppis tundma, et Some maal,
seit siñna ennamist keik meie poolt põgge,
newad (wahhest monni Järvama ja Allo-
tagruise poolt joosfeb la Wenuemaale)
pesijo pahhem põlli on, leib kassinam ja kals-
tim, tö ja waew fangem, maks surem: nen-
dega ollen ma siis jutto ajanud, ja neist kuus-
da sanud, mildine nende Jooks jatte põlio-
seal on. Ma ollen kül mi mel potral, Jut-
lustes ni hästi, fui muul ajal rahvaga tõn-
neledes, neid maenitsend Joossmisse pár-
rast, agga ma ei olle seit suurt kassu tuñnud,
seit monni vastas: ega ükski joosse mu-
asia fui hädda párrast, ja hädda párrast
peab kül joosma! et nemad kül teadsid,
mitmed ja mitmed ep olle ühtegi hädda
tuñnud vald ükspäin is wallatusse ja koeruse

pár-

párrast árrajos Esnud. Gest, ükski ei tei
sedda salgada, et meie páiwil Wannemad
paljo heldemad on, fui ennemuiste, ei lasse
rahvast ennam ni kangesse nuhtleda, ja pe-
alegi hea melega abbi tei wad neile, Pennel
pudo on. Monni vastas: fui nälj kies
on, peab kül joosma, wannemad ei aña
toidust Agga, fa sedda räkitalse tühjalt.
Tödeste, meie páiwil ei lasse kül ükski moi-
sa wannem omma rahvast nälga surra,
waid aitab hea melega, ni hästi viljaga
kai ka Lojustega; agga perremites peab la
isse omma maja eest hoolt kundma ja mitte
árrajoma ehk räiskama, ja Lojukse lassema
nälga surra, mis Wannemad on añnud.
Monni vastas: Meid waerataksse vågga
kange töga, kassin vald, ja paljo tööd, ag-
ga la se wabbandus on tühhine. Ei fedda-
gi suñita kuski pool ennam tööd tehha,
fui ta jouab, ükspäin is laisad wõtrud sed-
da wabbandamisseks. Weib onimeti kat-
su.